

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Gewisselijk, de Heere Heere zal geen ding doen, tenzij Hij Zijne verborgenheid aan Zijne knechten, de profeten, geopenbaard hebbe.

AMOS 3 : 7.

No. 15.	1 Augustus 1910.	15de Jaargang.
---------	------------------	----------------

WAS JOSEPH SMITH DOOR GOD GEZONDEN?

Wie u hoort, die hoort Mij; en wie u verwerpt, die verwerpt Mij; en wie Mij verwerpt, die verwerpt Dengene Die Mij gezonden heeft.

LUKAS 10 : 16.

Het is, voorwaar, een zeer gewichtige vraag, die aan de menschen van dezen tijd ter beantwoording wordt gegeven. Het is de vraag of Joseph Smith door God gezonden was of niet. Want als hij werkelijk door God gezonden en een profeet van God was en macht en autoriteit had ontvangen, om de Kerk van Jezus Christus te herstellen en het Evangelie te verkondigen, dan moet men hem ook als zoodanig aannemen, naar zijne woorden hooren en in overeenstemming daarmede handelen, want anders zal men tegen God strijdende bevonden worden. En wanneer Joseph Smith geen gezant van God geweest is en hij opzettelijk, of misschien ter goeder trouw, verkeerde voorstellingen of leeringen heeft verkondigd, dan zal het niemand iets baten zijne boodschap te hebben aangenomen en een lid te zijn der Kerk, welke door hem is opgericht, want dan is het slechts menschenwerk.

Een zelfde vraag moest steeds door de menschen beantwoord worden, wanneer een persoon zich als een dienaar Gods voorstelde en tot het volk predikte. Wanneer gezanten van God aangenomen werden, dan erkende men daarmede den Zender, in dit geval God, maar wanneer zij verworpen werden, dan was het juist zoo goed alsof God verworpen werd. Dit zien wij duidelijk uit den tekst boven dit artikel geplaatst, en dit zoude

een ieder zeer voorzichtig doen zijn met betrekking tot het aannemen of verwerpen van personen die zich als gezanten van God uitgeven.

Er zijn valsche profeten op aarde geweest en zij zullen nog komen. Jezus waarschuwde de menschen daarvoor. Wij lezen in Matt. 24 vers 23 en 24 als volgt: „Alsdan, zoo iemand tot ulieden zal zeggen: „Ziet, hier is de Christus, of daar, geloof het niet. Want er zullen valsche Christussen en valsche profeten opstaan, en zullen groote teekenen en wonderen doen, alzoo dat zij (indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden”. Dit toont aan, dat men een goed onderzoek moet instellen en het behoeft geen betoog, dat zulk een onderzoek van veel invloed op de zaligheid der menschen zal zijn. Wij lezen van zulk een onderzoek in Openbaring 2 vers 2, alwaar tot de Gemeente van Efeze gesproken wordt: „Ik weet uwe werken, en uwen arbeid, en uwe lijdzaamheid, en dat gij de kwaden niet kunt dragen; en dat gij beproefd hebt degenen, die uitgeven, dat zij apostelen zijn, en zij zijn het niet; en hebt ze leugenaars bevonden”. Wat zou het lot geweest zijn van de leden der Gemeente te Efeze wanneer zij naar die valsche profeten hadden geluisterd? Zij zouden tot afval van het Evangelie gevoerd zijn geworden en ongetwijfeld de straffen daarvoor ontvangen.

Alvorens de vraag te behandelen, of Joseph Smith door God gezonden was, willen wij eenige opmerkingen maken over andere gezonden des Vaders in vroegere bedelingen, daar dit ons van veel nut zal zijn met betrekking tot de roeping van Joseph Smith, want het zal duidelijk blijken, dat er meer bewijzen voor hem gevonden kunnen worden dan voor eenig ander gezant des Heeren.

Wij lezen van Noach, dat hij genade vond in de oogen des Heeren. In vers 9 van Genesis 6 lezen wij waarom dit het geval was, want „Noach was een rechtvaardig, oprecht man in zijne geslachten, Noach wandelde met God”. De Heere zeide tot Noach: „Het einde van alle vleesch is voor mijn aangezicht gekomen; want de aarde is door hen vervuld met wrevel; en zie, Ik zal hen met de aarde verderven”. Maar Noach en de zijnen zouden bewaard blijven en niet door den vloed omkomen, omdat zij den Heere gehoorzaamden. De Apostel Petrus noemt Noach „den prediker der gerechtigheid”, II Petrus 2 : 5.

Welke bewijzen hadden de menschen in de dagen van Noach, dat Noach „genade had gevonden in de oogen des Heeren” en dat de Heere aan hem geopenbaard had „dat een watervloed over de aarde zoude komen?” Welke bewijzen konden bijgebracht worden, om het volk te doen zien, dat het bouwen van een ark slechts de uitvoering van het bevel des Heeren was?

Noach kon slechts zeggen: „Aldus spreekt de Heere” en het feit, dat hij ongetwijfeld het volk bestrafte wegens zijn overtredingen, die niet tegengesproken konden worden, moest voldoende zijn. Wij lezen niet, dat Noach teekenen en wonderen heeft verricht, om zijne zending te bewijzen, maar tevens moet men niet vergeten, dat volgens de woorden van Jezus, teekenen en wonderen door valsche christenen en profeten verricht zullen worden, en dit was dus geen afdoend bewijs geweest. De geschiedenis zegt ons, dat het volk is omgekomen, omdat zij niet naar Noach hebben geluisterd en hem niet hebben erkend als een gezant van God.

Een Mozes verscheen als een gezant van God, om Israël te verlossen. De Heere zeide tot Mozes: „Kom nu, en Ik zal u tot Faraö zenden, opdat gij Mijn volk uit Egypte voert”. Ex. 3 : 10. Mozes begreep dat de Israëlieten hem niet als een gezant van God zouden aannemen en vroeg: „Wanneer ik kom tot de kinderen Israëls, en zeg tot hen: De God uwer vaders heeft mij tot ulieden gezonden; en zij mij zeggen: Hoe is zijn naam? wat zal ik tot hen zeggen?” Het antwoord was: „Alzoo zult gij tot de kinderen Israëls zeggen: Ik Zal Zijn heeft mij tot ulieden gezonden. De Heere, de God uwer vaders, de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob, heeft mij tot ulieden gezonden.” Ex. 3 : 14, 15. Dit moest voldoende zijn voor de kinderen van Israël, om Mozes als een gezant van God te erkennen. Er was toen geen Bijbel zooals wij nu bezitten, zoodat de Israëlieten de woorden van Mozes konden toetsen; en met betrekking tot koning Faraö was hetzelfde het geval. Tot hem klonk het: „Alzoo zegt de Heere, de God van Israël.” Faraö zeide in zijn hoogmoed: „Ik ken de Heere niet”. Hij was aan God ongehoorzaam, omdat hij de gezant des Heeren niet als zoodanig wilde erkennen, en de teekenen en wonderen door Mozes verricht waren ook voor hem geen bewijzen. Wij weten het gevolg van het verwerpen van Mozes als een gezant des Heeren door Faraö, en ook weten wij dat Israël verlost werd omdat zij Mozes als een dienaar Gods erkenden. Wat had hun lot geweest als zij hem als zoodanig verworpen hadden? Het laat zich gemakkelijk bedenken.

Een Johannes de Dooper verscheen; welke bewijzen waren er voor zijne zending? Voor ons, die zooveel eeuwen later leven, is het gemakkelijk dit te beoordeelen, daar wij overvloedig bewijzen in den Bijbel hebben. Wij lezen bijvoorbeeld in Lukas 3 : 3, dat „het woord Gods tot Johannes, de zoon van Zacharias, in de woestijn kwam”. En Jezus zelf erkende de zending van Johannes en gaf er getuigenis van. Maar die dingen waren toen nog niet geschreven. Het volk had alleen het getuigenis van

Johannes; en waar hij hen bestrafte wegens hunne zonden en tot bekeering aanmaande, werd dit door velen erkend, en de verkondiging dezer waarheid werd ongetwijfeld als een bewijs voor zijne zending beschouwd. Maar er was ook door de oude profeten voorspeld, dat er een voorlooper, een wegbereider komen zoude, maar noch zijnen naam, noch bijzonderheden waren vermeld. Johannes beriep zich daarop en zeide, dat het in hem vervuld werd. Ook Jezus haalde de woorden der oude profeten aan en zeide, dat die op Johannes zinspeelden. Maar wij moeten niet vergeten, dat het voor de menschen in die dagen veel moeilijker was om dat te beoordeelen als voor ons.

Jezus, de Zoon van God, verscheen als Leeraar onder het volk. Welke bewijzen waren er voor Zijne Zending? Hij was zooals alle menschen, in niets was Hij van anderen te onderscheiden. Daarom staat er: „Hij is den menschen gelijk geworden,” Fil. 2:7. „Maar Hij was zonder zonde.” Hebr. 4:15. Maar zelfs deze zondeloosheid van Jezus bleef zonder invloed op het volk naar het schein, want wij lezen, dat hij van verkeerde handelingen werd beschuldigd. Voor ons die den Bijbel tot Gids hebben, is het geen moeilijke taak, om te zien, dat in Hem de woorden der profeten vervuld werden en Zijne woorden en werken van Zijne zending getuigen. Maar in die dagen moest men Zijn woord aannemen, dat de Vader Hem gezonden had, en door een onderzoek der profeten zou ook blijken dat Zijn geboorte en leven door de profeten reeds voorspeld was geworden.

Welke bewijzen hadden de menschen in de dagen der Apostelen, dat zij gezanten van God waren? Alleen hun getuigenis, want hunne namen waren niet voorspeld door de oude profeten, noch werd den volkeren op eenige wijze een teeken gegeven, dat zij door God gezonden waren. Voor ons, die eeuwen later leven, is het gemakkelijker een oordeel over hunne zending te vellen, maar voor de menschen van dien tijd is het veel moeilijker geweest.

Één ding is echter zeker, het was Gods Geest die in de harten der oprechten werkzaam was, waardoor zij als gevoelden, dat die onderscheidene boodschappers en gezanten van God, werkelijk de personen waren die zij voorgaven. Daarom zeide Jezus: „Zoo iemand wil Deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen, of zij uit God is, dan of Ik van Mijzelven spreek” Joh. 7:17.

En nu met betrekking tot Joseph Smith. Waarom zouden wij voor hem andere bewijzen vragen als voor die vroegere gezanten? Als God het vroeger voldoende achtte, om hun persoonlijk getuigenis als een bewijs te doen strekken, of slechts een enkele aanduiding hunner komst gaf, door middel Zijner

profeten, dan kunnen wij niet verwachten, dat Hij nu andere bewijzen zal geven. En ook met betrekking tot deze gezondene van God zal het later veel gemakkelijker zijn, om te oordeelen of hij werkelijk een profeet was, want dan zal men de geschiedenis, een verslag van zijn werk en vele gegevens hebben, die duidelijke bewijzen leveren, dat hij door God gezonden was.

Eerst vernemen wij van hem persoonlijk, dat hij door God gezonden was en herhaaldelijk klinkt het van zijne lippen: „Aldus zegt de Heere.” Hij getuigde, dat engelen hem waren verschenen en hem zekere dingen hadden overgegeven. Dit is een gewichtig punt, want de Hervormers, die in de dagen der hervorming kwamen, hebben nooit gezegd, dat zij door den Heere gemachtigd waren of door engelen bediend. Als dit werkelijk hun voorrecht geweest was, dan hadden zij er getuigenis van gegeven, want zij waren oprechte mannen. Maar, zal men zeggen, er zijn ook bedriegers geweest die zeiden, engelen gezien te hebben en gezanten van God te zijn, en zij waren het niet. Zeer juist, maar het werd later bewezen, dat zij bedriegers waren, doch er is tot op heden nog geen bewijs geleverd, dat Joseph Smith in iets bedrog gepleegd heeft. Het kan gedacht of gezegd worden, maar dat is nog geen bewijzen. Ook voor ons is het weer veel gemakkelijker, om de zending van Joseph Smith te beoordeelen, als in zijnen tijd.

Nu kunnen wij vragen, is er in de Schriften voorspeld, dat er een profeet of wegbereider des Heeren in deze dagen zou komen, en ook, dat hij door een engel, of engelen, bezocht zou worden. Waar de eerste komst des Heeren door een voorlooper of wegbereider werd voorafgegaan, daar is de mogelijkheid niet uitgesloten, dat het zelfde met Zijn tweede komst zal plaats hebben. En wanneer wij de verdeelde toestand der Christenen zien, dan is een wegbereider zelfs noodig, zooals het in vroeger dagen was. Een aandachtig lezen van Maleachi 3 geeft duidelijk te verstaan, dat dien wegbereider, waarover in vers 1 gesproken wordt, in het laatste der dagen zal komen; en alhoewel de komst van Johannes de Dooper dit in vervulling bracht, zoo spreekt het geheele hoofdstuk over de tweede komst des Heeren, daar Zijn eerste komst niet vervulde wat in dit hoofdstuk geschreven is. Ook zegt Maleachi 4 : 5, dat de profeet Elia zal komen „eer dat die groote en die vreeselijke dag des Heeren komen zal.” En alhoewel Johannes de Dooper in den geest of roeping van Elia kwam, zoo wordt hier een persoonlijk bezoek van Elia voorspeld, om „het hart der vaders tot de kinderen weder te brengen, en het hart der kinderen tot hunne vaders.” Met Johannes de Dooper werd dit niet vervuld, daar die komst des Heeren niet

vreeselijk was, en niet brandende als een oven. Noch was er toen sprake van het neigen der harten der vaders tot de kinderen en omgekeerd. Verder lezen wij in Openb. 14 : 6, dat een engel door Johannes gezien werd „die het eeuwig Evangelie had, om te verkondigen dengenen, die op de aarde wonen.” En vers 7 zegt, dat dit in het uur van Gods oordeelen zijn zou. Niemand zal ontkennen, dat de wederkomst des Heeren nabij is, dat de teekenen des tijds duidelijk zeggen, dat het uur van Gods oordeelen gekomen is. Zullen deze voorspellingen dan niet vervuld worden? Joseph Smith zegt, dat die engel tot hem gekomen is, dat Elia aan hem verscheen en hij een wegbereider in deze dagen zoude zijn. Geen ander persoon heeft ooit deze verklaring gemaakt.

Nu kunnen wij ieder punt verder afzonderlijk onderzoeken. De engel bracht het eeuwig Evangelie, dit bewijst dat het niet op aarde was, want God doet geen onnoodig werk. Een onderzoek zal spoedig doen zien, dat in de wereld door geen kerkgenootschap het Evangelie verkondigd wordt, als het in de eerste Christelijke Kerk gebeurde. Vele hervormers hebben getracht verbeteringen in de leer te brengen en waarheid te verkondigen, maar allen verschillen onderling en niet één hunner verkondigde de beginselen zooals die in den Bijbel vermeld zijn. Vele goede mannen hebben getracht kerken te vestigen, maar zij verschillen steeds min of meer van de organisatie die in de dagen der Apostelen bestond. Hier komt de jeugdige Joseph en sticht een Kerk volkomen in overeenstemming met de vroegere. De leeringen zijn volkomen in overeenstemming met den Bijbel en alle verordeningen worden op de zelfde wijze als voorheen ver richt. Joseph Smith zeide, dat Elia den doop voor de dooden verkondigde. Wist Elia dan iets van den doop? Zeer zeker, want toen Johannes doopende was, zeide eenige priesters en Levieten: „Waarom doopt gij dan, zoo gij de Christus niet zijt, noch Elia, noch de profeet?” Joh. 1 : 25. Deze vraag toont duidelijk, dat volgens de gedachten der Joden, de komst des Heeren en van Elia met den doop in verbinding zou staan. En is een doop voor overledenen niet een neigen van de harten van ouders tot kinderen en omgekeerd? Alhoewel de doop voor de dooden onder de Christenen onbekend was, toen Joseph Smith dit verkondigde, zoo is het toch in overeenstemming met den Bijbel, zie I Cor. 15 : 29. Zoo is het ook met de prediking aan de wereld der geesten en andere stellingen door Joseph Smith verkondigd.

Wanneer hij een bedrieger was geweest, dan zou hij geen leerstellingen gepredikt hebben die niet volgens de gedachten en gevoelens der menschen waren, want zijn streven zou dan alleen geweest zijn vele volgelingen te krijgen. En verder is het

duidelijk, dat de prediking van leeringen die volgens de gevoelens der menschen zouden zijn, hem als een valsche profeet zouden veroordeelen, want het ware Evangelie was niet op aarde, er was een afval geweest en het Evangelie moest hersteld worden zooals het voorheen op aarde was.

Als wij verder de onderscheidene leeringen door Joseph Smith onderwezen, aan den Bijbel toetsen, en tevens bedenken, dat hij pas 25 jaren oud was toen de Kerk door hem werd georganiseerd, en hij niet geleerd was en geen studie op hooge scholen had gemaakt van godsdienststelsels en godgeleerdheid, dan moet men bekennen, dat het voor hem als mensch onmogelijk geweest was, als hij niet door hoogere wezens en Goddelijke inspiratie was onderricht.

Als wij hem verder als profeet gaan beschouwen, dan wordt het zeer duidelijk, dat veel van hetgeen hij voorspeld heeft geheel vervuld is en duidelijke bewijzen voorhanden zijn, dat zijn andere openbaringen geheel vervuld zullen worden. Niet één zijner profetieën is onvervuld gebleven, wanneer de tijd voor de vervulling was aangebroken. Dit is volgens den Bijbel een bewijs, dat hij een profeet van God was, want wij lezen in Deut. 18 : 22 als volgt: „Wanneer die profeet in den naam des Heeren zal gesproken hebben, en dat woord geschiedt niet, en komt niet; dat is het woord dat de Heere niet gesproken heeft; door trotschheid heeft die profeet dat gesproken; gij zult voor hem niet vreezen.”

Als wij verder op wetenschappelijk gebied de leeringen van Joseph Smith beschouwen, dan zien wij duidelijk, dat hij vele diepe dingen door openbaring mededeelde, en eerst vele jaren later werden de zelfde punten door geleerden vastgesteld of als mogelijk aangetoond. Neem het „Woord van Wijsheid” en onderzoek of het niet volkomen in overeenstemming met de wetenschap is, bedenk verder in welk een tijd het gegeven werd en dat Joseph Smith geen persoonlijke kennis had van die dingen, en het antwoord zal moeten zijn, dat alleen door hoogere voorlichting en inspiratie deze dingen voortgebracht kunnen zijn.

Lees aandachtig „het Boek van Mormon”, overdenk de goede leeringen, volkomen in overeenstemming met den Bijbel, en zie verder hoe opgravingen en oude geschiedenis de waarheid van dat boek bevestigen, dan moet men tot de overtuiging komen, dat het geen werk van een bedrieger is, noch geschreven kan zijn zonder inspiratie.

Beschouw verder de werken met betrekking tot de wederkomst des Heeren. Wij lezen duidelijk in den Bijbel, dat Israël weder tot het land hunner vaders zal vergaderen en andere

groote dingen zullen plaats hebben, zooals een vergaderen tot de toppen der bergen, alwaar een tempel des Heeren zijn zal. Welnu Joseph Smith zond op aanwijzing des Heeren een apostel naar het land Palestina, om dat land in den naam des Heeren te zegenen, en ook zien wij, dat vele mannen en vrouwen naar de toppen der bergen vergaderen, zooals wij lezen in Jes. 2 en Micha 4. De Christenen weten dat deze dingen zullen geschieden, maar weten niet hoe zich tegenover dit alles te gedragen, daar zij zonder openbaring zijn.

Genoeg is aangetoond, voor hen die geen leden der Kerk zijn, om te besluiten, dat Joseph Smith een gezant van God geweest moet zijn, en waar hij het Evangelie verkondigde zooals dit voorheen op aarde was, zoo is de eenige oplossing voor de onderzoeker, daaraan gehoorzaam te zijn, en dan zal men „bekennen of die leer uit God is”. Hoe zal men dan zekerheid verkrijgen van hetgeen men vroeger verstandelijk had overdacht en overwogen? De Heilige Geest zal in het harte komen, daar zal een rustig en vredig gevoel aanwezig zijn, hoe meer men den Bijbel leest des te duidelijker zal het plan tot zaligheid worden en een gevoel doordringt ons geheel, dat het niet anders kan zijn, dan dat Joseph Smith door God gezonden was. Geen bezoeken van engelen, geen stem van God, of eenig ander bewijs kan de mensch verlangen, want Jezus zelf zeide: „Onderzoekt de Schriften die zijn het die van Mij getuigen”, en wanneer God door dromen of visioenen ons van iets een getuigenis wil geven, dan is dat een bijzondere gunst. Men moet niet vergeten, dat teekenen een vrucht van geloof zijn en het geloof geen vrucht van de teekenen is. God heeft den menschen verstand gegeven en zij moeten dat gebruiken en daardoor voor zichzelf oordeelen.

Een ander punt moet ook in het oog gehouden worden en dat is het volgende: Er zijn personen van andere kerken, die zeggen dienstknechten van God te zijn of bedienaren des Woords. Welnu, welke bewijzen hebben zij voor hunne zending, heeft men wel eens nagedacht, dat men ook van hunne zijde juist zoo-wel bewijzen kan verlangen als van Joseph Smith? Maar genoeg is over dit onderwerp geschreven, als men weten wil of iemand een gezant van God is, dan kan men dat niet zonder onderzoek te weten komen, en als men aan het onderzoeken is of gaat, dan kan op Gods hulp en voorlichting gerekend worden, als men die ten minste hebben wil en er naar zoekt. Ons geloof of ongeloof zal niets aan de roeping van Joseph Smith veranderen, maar wel van invloed zijn op ons toekomstig lot.

W. J. DE B.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:

B. G. THATCHER.

Assistent:

WM. J. DE BRIJ.

DE BELOFTEN DES HEEREN.

Ik, de Heere, ben verbonden wanneer gij doet wat Ik gebied, doch wanneer gij het niet doet zoo hebt gij geene belofte.

LEER EN VERB. 82 : 10.

Het is soms eigenaardig om te hooren hoe de menschen soms teksten geheel uit het verband rukken, om zich persoonlijk zekere dingen toe te eigenen. Men vraagt zich niet af, aan wien zijn deze woorden gericht of onder welke omstandigheden gesproken, noch of men wel recht heeft daar aanspraak op te maken. Het schijnt dat men soms tevreden is met een oppervlakkige uitspraak der Schriften, zonder zich af te vragen, of de Groote Rechter dezelfde uitspraak over hen zoude doen. Een zeker aanmatigen van dingen geeft nog geen recht daarop.

Zoo hoort men soms menschen zeggen, er staat geschreven: „Mijne genade is u genoeg”, II Cor. 12 : 9. Als zij zich echter eens afvroegen, of zij de genade al deelachtig zijn en of dit woord tot den Apostel Paulus gesproken ook voor hen is, dan zouden zij misschien anders oordeelen. Zoo zijn er meerdere teksten in den Bijbel welke van zegeningen spreken, maar men moet niet vergeten, dat al die dingen aan voorwaarden onderworpen zijn.

Ook de Heiligen der laatste Dagen zouden ernstig hierover denken, en wanneer zij zegeningen of beloften bespreken of verwachten, dan moet ook de voorwaarde daaraan verbonden niet vergeten worden.

Het is dwaasheid te denken, dat wij nu alles zullen verkrijgen omdat wij tot de Kerk behooren. De hier boven aangehaalde tekst is zeer duidelijk. De Heere zegt, als gij doet wat Ik gebied, dan ben Ik verbonden, of gehouden, om Mijne belofte te volbrengen, maar als gij ongehoorzaam zijt, dan is er geen belofte. Dit is zeer duidelijk. De beste weg is niet naar beloften uit te zien, of er op te rekenen, maar het is veel veiliger te onderzoeken, of wij wel doen wat de Heere geboden heeft, of gebiedt. Er zal nimmer een verzuim zijn van de zijde des Heeren, maar als er tekortkomingen zijn, dan is het van de zijde der menschen.

Er zou veel minder murmureering, veel meer geloof en vertrouwen en veel meer zegen zijn, als de menschen wat meer zagen naar hetgeen waarin zij te kort komen, met betrekking tot de geboden des Heeren, dan steeds uit te zien naar dingen die men graag wil hebben of door anderen genoten worden, doch waarvoor men onwillig is aan de voorwaarden te voldoen.

Die de wil des Heeren doet, zal de zegen niet ontgaan.

HET MAKEN VAN BELOFTEN.

De mensch is over het algemeen te haastig en te onnadenkend met betrekking tot het maken van beloften. Wanneer men in moeilijke omstandigheden verkeerd, of de hulp van anderen behoeft, dan is men soms geneigd zeer schoone beloften te maken, en zeer dikwijls is de begeerte om de beloften te volbrengen niet in de harten aanwezig; soms gebeurt het ook dat beloften met een valsch oogmerk gemaakt worden, om anderen daardoor te beïnvloeden en daardoor zekere dingen te verkrijgen. Dit is natuurlijk geheel verkeerd en een groote zonde, daar het eenvoudig bedrog is. Maar zelfs met betrekking tot zeer geringe zaken is men soms te haastig met het maken van beloften. En juist omdat zij zoo gering zijn, wordt er maar al te weinig over de volbrenging daarvan nagedacht. Men moet echter niet vergeten, dat de personen aan wie de beloften gemaakt worden, naar de volbrenging daarvan uitzien en als zij daarin teleurgesteld worden, dan kan het niet anders of het vertrouwen in den belover wordt geschokt.

De Heiligen der laatste Dagen zouden zeer voorzichtig zijn ook met betrekking tot het beloven. Valsche beloften te maken zoude niet in hunne harten opkomen en nog minder door hen gedaan worden. Wanneer zij beloften maken, hetzij aan God of den mensch, dan moet er steeds aan gedacht worden, dat het volbrengen van die beloften van hen verwacht wordt. Zij moeten voorzichtig zijn met het beloven zelfs van de geringste zaken, want belofte maakt schuld en schuld moet betaald worden.

Het is zoo gemakkelijk te beloven, maar daar de toekomst ons niet bekend is, zoo moeten wij voorzichtig zijn en onszelf afvragen, of wij wel in staat zullen zijn de belofte te volbrengen; en als wij er niet zeker van zijn, dan is het veel beter niets te beloven, want dan kan men ook niemand teleurstellen.

En wanneer een belofte gemaakt is, dan zou het ons streven zijn die belofte te volbrengen, zelfs ten koste van groote opofferingen. Daarom, terwille van het werk des Heeren, terwille van het heil onzer zielen, ja, terwille van het behoud van anderen, laat ons voorzichtig zijn in het beloven en laat ons beproeven de beloften in het verleden gedaan allen te volbrengen.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Op Dinsdag 19 Juli arriveerde te Rotterdam President Joseph F. Smith, zijne echtgenooten en zoon, en de presideerende Bisschop C. W. Nibley, echtgenooten en twee dochters.

Zij allen woonden de Conferentie bij, die op Zondag 24 Juli gehouden werd.

Het „Mormonisme” is in de laatste dagen te Rotterdam druk besproken geworden. Gedurende twee weken voor de Conferentie, die op 24 Juli gehouden werd, waren er in de Tijingzaal van het Rotterdamsch Nieuwsblad verschillende gekleurde platen en photographieën tentoongesteld. Zij waren tot dat doel door ons verstrekt.

Soms waren er 30 en 40 personen aanwezig, die de platen bezichtigden. Uitroepen zooals: „Nou, nou, dat ziet er daar nog zoo slecht niet uit,” of „kijk eens wat een mooie huizen hebben die Mormonen”, werden vaak gehoord. Wij hebben van vele personen vernomen, dat de tentoongestelde platen een zeer goeden indruk maakten.

Ook was in eenige couranten vermeld, dat President Joseph F. Smith en gezelschap te Rotterdam was aangekomen, en tevens maakten zij melding, dat er op Zondag 24 Juli bijzondere vergaderingen gehouden zouden worden.

Tevens was door aanplakbiljetten en strooibiljetten van de Conferentie melding gemaakt, en wij gelooven dat al deze dingen hebben bijgedragen om de Conferentie goed te doen slagen.

Op Maandag 25, Dinsdag 26 en Woensdag 27 Juli werd er in het lokaal Excelsior, St. Janstraat 15 te Rotterdam, een algemeene Conferentie voor de zendingen der Nederlandsche en Duitsche Zending gehouden. Er werden gedurende die dagen 5 vergaderingen gehouden, welke bijgewoond werden door omtrent 200 zendingen en bezoekers. Door President Joseph F. Smith, Apostel Rudger Clawson, President der Europeesche Zending, Bisschop C. W. Nibley, Presidenten B. G. Thatcher der Nederlandsche en Thomas E. McKay der Duitsche Zending, eenige Conferentie-presidenten en andere broederen werd er tot de aanwezigen gesproken.

Op Maandag 25 Juli, des avonds ten 8 uur, werd er een bijzondere vergadering te Amsterdam gehouden, in het gewone vergaderlokaal, de Wittenstraat 109. Als sprekers traden op: Ouderling W. J. De Brij, Apostel Rudger Clawson en Ouderling Theo. Korthals. Daar Apostel Clawson in het Engelsch sprak, werd zijn redevoering door Ouderling W. J. De Brij vertolkt.

De zaal was geheel bezet en vele boekjes werden verkocht.

Op Dinsdag 26 Juli werd er een bijzondere vergadering te Utrecht gehouden, in het lokaal „De Nijverheid”. Als sprekers traden op, Ouderling W. J. De Brij, Apostel Rudger Clawson, Ouderling W. Booker Preston en B. G. Thatcher.

Ouderling W. J. De Brij vertolkte de rede van Apostel Clawson. Er waren ruim 200 personen tegenwoordig en ongeveer 250 boekjes werden verkocht.

De jaarlijksche algemeene Conferentie der Zending kan als goed geslaagd beschouwd worden. De drie vergaderingen werden in het „Algemeen Verkooplokaal” gehouden, daar begrepen werd, dat het gewone vergaderlokaal te klein zou zijn ook voor de vergadering van 2 uur. In de morgenvergadering waren 1100, in de namiddagvergadering ruim 800 en in de avondvergadering 1500 personen aanwezig. Er werden 1400 boekjes verspreid en aandachtig naar de sprekers geluisterd. Er heerschte steeds groote orde.

BELANGRIJK BERICHT.

Wij hebben bericht ontvangen, dat wegens het drukke verkeer van reizigers, er geen gelegenheid voor ons is, om vóór 1 October mogelijkheid tot emigreeren te verschaffen. Zij, die hun voornemen tot emigreeren te kennen hebben gegeven, zullen tot dat tijdstip moeten wachten en wederom opnieuw aanvraag moeten doen.

VERPLAATST.

Ouderling Peter 't Hart is verplaatst van de Luiksche naar de Amsterdamsche Conferentie.

Ouderling Jacob van Duuren is verplaatst van de Groningsche naar de Arnheemsche Conferentie.

Ouderling Preston Badger is verplaatst van de Amsterdamsche naar de Arnheemsche Conferentie.

Ouderling Simon Bouwman is verplaatst van de Arnheemsche naar de Groningsche Conferentie.

Ouderling Charles M. Clawson Jr. is verplaatst van de Arnheemsche naar de Groningsche Conferentie.

Ouderling Hulbe R. Hulshoff is verplaatst van de Groningsche naar de Luiksche Conferentie.

Ouderling Carlton Jones is verplaatst van de Groningsche naar de Rotterdamsche Conferentie.

VERSLAG DER ALGEMEENE CONFERENTIE.

Op Zondag 24 Juli werd de jaarlijksche algemeene Conferentie der Nederlandsche-Belgische Zending gehouden. Er werden drie vergaderingen gehouden in het „Algemeen Verkooplokaal”. Op deze Conferentie waren tegenwoordig: President Joseph F. Smith, Apostel Rudger Clawson, presideerende Bisschop C. W. Nibley, Thomas E. McKay, President der Duitsche Zending en ongeveer 200 zendelingen en bezoekers uit Utah, Engeland en Duitschland.

Nadat President B. G. Thatcher in de morgenvergadering, welke ten 10 uur begon, eenige woorden van welkom gesproken had, sprak hij over het vooroordeel en de vervolging in Nederland en andere landen, maar gevoelde zich dankbaar dat vrijheid genoten werd, om God te dienen volgens ons verlangen.

Daarna Apostel Rudger Clawson, President der Europeesche Zending, het woord voerende, sprak over de gehoorzaamheid en toonde aan, dat gehoorzaamheid aan al de wetten van God noodig is, om het eeuwige leven te verkrijgen. Hij haalde verschillende voorbeelden uit den Bijbel aan, om zijn onderwerp duidelijk te maken.

President Joseph F. Smith sprak in het kort over den doop, vermaande allen eerbaar, oprecht, en deugdzaam te leven en ook in overeenstemming met de leeringen van het Evangelie, zooals dat op aarde hersteld is in deze laatste dagen, door den profet Joseph Smith; zoodat, wanneer de tijd komt, dat van ons verlangd wordt deze aarde te verlaten, wij hereenigd kunnen worden met onze vrouwen, echtgenooten, vaders, moeders en kinderen. Hij zeide verder Joseph Smith, Brigham Young en hunne opvolgers gekend te hebben en getuigde, dat hun eenigste verlangen was God te dienen en tot verbetering der menschen te arbeiden.

De namiddagvergadering begon ten 2 uur. Ouderling F. Kort-hals sprak over de wedergeboorte en toonde duidelijk uit den Bijbel aan, dat het noodig is wederom geboren te worden uit water en Geest, alvorens men het Koninkrijk Gods kan ingaan. Bisschop C. W. Nibley prees het Nederlandsche volk om zijne liefde voor vrijheid en zeide, dat vrijheid noodig is tot vooruitgang. Hij toonde aan, dat het Evangelie niet alleen een geestelijke maar ook een tijdelijke zaligheid teweeg brengt, voor allen die gewillig zijn de leeringen daarvan aan te nemen en te gehoorzamen. Hij gaf een krachtig getuigenis van de herstelling van het Evangelie en spoorde allen aan tot het einde te volharden. President T. E. McKay der Duitsche Zending sprak over de vervolging van de Heiligen der laatste Dagen en zeide, dat als regel de personen die bevooroordeeld zijn, niets weten van de

leeringen van de Heiligen der laatste Dagen, maar verblind zijn door het bedrog der menschen; dat het veler verlangen is de leeringen der Mormonen verborgen te houden, daar zij wel weten, dat het iederen toets kan doorstaan. Verder gaf hij een kort verslag van het werk dat in Duitschland vericht wordt en van het succes dat de pogingen der Ouderlingen bekront.

In de avondvergadering, welke ten 7 uur begon, was Ouderling W. J. De Brij de eerste spreker. Hij was verheugd, dat de Heiligen der laatste Dagen op 24 Juli in Conferentie vergaderd waren, daar dit de datum was, waarop de Mormoonsche pioniers de Salt Lake Vallei introkken, na een lange en vermoeiende reis. Zij waren van hunne woonplaatsen verdreven en zochten naar eene plaats waar zij vrijheid konden genieten om God te dienen. In de Salt Lake Vallei vonden zij een rustplaats en werden daar tot een groot en machtig volk. Verder besprak hij de herstelling van het Evangelie en de oprichting der Kerk in de laatste dagen.

Daarna sprak Ouderling J. H. Walker over de Goddelijkheid van het Boek van Mormon. Hij toonde aan, dat door het voortkomen van het Boek van Mormon sommige profetieën in den Bijbel vervuld zijn. Hij haalde aan, dat het redelijk was te denken, dat het volk in Amerika juist zoo wel een verslag hield van hun geschiedenis en hunne werken als het volk op het Oostelijk Halfrond. Verder haalde hij eenige profetieën uit het Boek van Mormon aan en bewees uit de geschiedenis, dat zij vervuld waren.

President Joseph F. Smith zeide, dat hij zeer verheugd was met zijn reis in Nederland en hij had gezien, dat God Zijne zegeningen over dit volk had uitgestort, daar zij toenemende en niet afnemende waren in aantal. In sommige landen neemt het volk snel in aantal af. Een van de grootste zegeningen ooit aan eenig mensch gegeven, was aan Abraham geschonken. Deze zegening was, dat zijn zaad zoude zijn als het zand aan de zee. Hij spoorde allen aan getrouw te blijven en niet naar de daden van anderen te zien als een struikelblok, maar in hunne harten te zeggen zooals Jozua deed: „Ik en mijn huis wij zullen den Heere dienen”. Hij gaf een krachtig getuigenis van de herstelling van het Priesterschap op aarde en verhaalde hoe het aan Joseph Smith en Oliver Cowdery geschonken werd. Hij toonde aan, dat waar het Priesterschap bestaat, de persoon die het bezit, de macht heeft, om de verordeningen van het Evangelie te volbrengen, maar zonder die autoriteit werd geen verordening door God aangenomen.

President B. G. Thather sprak tot slot eenige woorden van vermaning en spoorde allen aan de woorden, welke dien dag gesproken waren, te overdenken en te gehoorzamen.

De redevoeringen van President Joseph F. Smith, Apostel Rudger Clawson en Bisschop Nibley werden door Ouderling W. J. De Brij vertolkt, daar zij in de Engelsche taal spraken.

Gedurende de vergaderingen zongen Ouderlingen E. Kirkham en J. Castelton ieder een solo. Het Koor der Rotterdamsche vertakking, onder de bekwame leiding van Ouderling G. B. Alexander, deed uitmuntend werk. Alle liederen door het Koor gezongen, werden op uitmuntende wijze uitgevoerd en toonden duidelijk, dat zij hard gewerkt hadden, om het zingen zoo goed te doen slagen.

In de ochtendvergadering waren 1100, in de namiddagvergadering 800 en in de avondvergadering 1500 personen aanwezig. Er werden dien dag ongeveer 1400 boekjes uitgegeven.

Dit was de beste Conferentie ooit in deze Zending gehouden.

J. H. WALKER, *Secr.*

CONFERENTIE DER NEDERLANDERS IN UTAH.

De jaarlijksche conferentie der in Utah wonende Nederlanders, werd te Ogden City gehouden op Zondag 26 Juni, in de groote zaal der Academie van de Weber Ring. Er werden drie vergaderingen gehouden, ten 10 uur v.m., ten 2.30 n.m. en ten 7 uur des avonds. Nadat R. W. Eardly, president der Nederlandsche Zendingen Vereeniging, eenige woorden van welkom gesproken had, spraken verder de volgende ouderlingen: Gosse Slot, J. W. F. Volker, S. R. Newton en L. T. Whitney. Daarna sprak B. H. Roberts, een der Presidenten der Zeventigers tot de aanwezigen. Hij drukte zijn blijdschap uit het voorrecht te genieten met de Nederlanders te vergaderen, en alhoewel niet bekwaam de taal te verstaan, zoo verheugd hij zich toch in de geest die er heerschte, de geest van het Evangelie, die gelijk de muziek een algemeen iets is. Verder zeide hij, dat ook de zaligheid een algemeene zaak is. Het Evangelie is voor alle zonen en dochters van God. Wij staan aan het begin van een tijdperk waarin algemeene zaken in aantal zullen toenemen. Alle geslachten en volken zullen eenmaal een algemeene taal spreken en een algemeen geloof hebben. Het is Gods doel allen tot een erkentenis van het Vaderschap van God en het broederschap der menschen te brengen. Plaatselijke dingen zullen verdwijnen en algemeene dingen zullen de gedachten en handelingen der menschen vervullen. President L. W. Shurtliff van de Weber Stake was de laatste spreker.

In de namiddagvergadering werd het avondmaal bediend. De eerste spreker was Apostel Anthony W. Ivens, zijne woorden

werden door ouderling John K. Meibos vertolkt. Hij haalde het feit aan, dat de Hollanders het land aan de zee hadden ontworsteld; dat het volk voor de vrijheidsliefde bekend was. Geen volk, zeide hij, heeft zoo heldhaftig gestreden voor godsdienstvrijheid. En alhoewel Alva het bloed der menschen als water vergoot, zoo kon hij de Hollanders toch niet naar zijne wenschen buigen.

Daarna spraken ouderlingen J. K. Meibos, Jos. H. Smith en S. Q. Cannon. Daarna sprak ouderling John Henry Smith, tweede raadgever in het Eerste Presidentschap, zijne woorden werden door ouderling Frank I. Kooyman vertaald. Hij spoorde de Mormoonsche moeders aan, om het voorbeeld van de moeder van Willem de Zwijger te volgen; daar die edele vrouw hare zonen aan den oorlog wijdde, om voor de vrijheid van een verdrukt volk te strijden. Aldus moeten de Mormoonsche moeders hunne zonen als soldaten van het kruis toewijden.

Des avonds spraken de ouderlingen I. Sander, James J. Hooper en H. B. Denkers. Daarna sprak apostel Francis M. Lyman, welke aanhaalde dat hij Nederland eenige malen had bezocht, terwijl hij in Europa op zending was. Hij had goede indrukken ontvangen van het Nederlandsche volk, het land en van de groote vooruitgang van het Evangelie aldaar. Daarna spraken President John Watson en ouderling H. van Braak.

De vergaderingen waren zeer goed bezocht, daar de zaal steeds vol was. Het schoone gezang van de zangers van Salt Lake en Ogden werd door allen zeer gewaardeerd.

Op 10 Augustus zullen de Nederlanders hunne jaarlijksche hereeniging te Lagoon hebben.

Des. News.

Gedachten voeren tot daden, daden vormen gewoonten, gewoonten beïnvloeden het karakter en het karakter scheidt de toekomst.

INHOUD.

Was Joseph Smith door God gezonden?	Blz. 225	Belangrijk Bericht.	Blz. 236
De Beloften des Heeren	" 233	Verplaatst	" 236
Het maken van Beloften	" 234	Verlag der Algem. Conferentie	" 237
In ons eigen Zendingsveld	" 235	Conferentie der Nederlanders in Utah	" 239

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50. Buitenland f 2.50, Amerika f 1.00. — Per exemplaar 10 cent.